

KAPITOLA 4

1988 – 1989

MYSLÍTE SI, ŽE VÁŠ SYN JE SPOLEHLIVÝ ČLOVĚK?

Čtvrtek 16. června, osmnáct hodin dvacet minut. Helen zrovna naposled ladí finální verzi projektu, který musí další den odevzdat šéfovi – program v jazyce Assembler, který propojí velké počítače a mikropočítače, u nichž se předpokládá, že se jejich využití rozšíří –, když vtom zazvoní telefon a ona sebou šubne. Jacob to určitě není. Ten ví, že dnes večer je každá minuta drahá¹ a že se Helen² potřebuje plně soustředit. Celá podrážděná z takového vyrušení telefon zvedne.

„Helen Tibb³.“

„Mami?“

Hlas jejího syna ji okamžitě rozradostní, hned nato se jí však zmocní obavy. Do kanceláře jí volá jen výjimečně.

„Alexandru?⁴ Vše v pořádku?“

„Ano. Říkal jsem si, že bych zítra přijel, ještě s někým.“

„To by bylo úžasné!“

Helena se taktně vyhýbá tomu zeptat se, kdo je ten „někdo“. Ale radostný tón Alexandru naznačuje, že jde o ženu. Doufá, že se syn⁵ po deseti měsících zimního spánku konečně probudí.

K poznámkám: 1) ano, oboje by šlo

2)+5) ano

3)+4) ano, jen u Alexandru viz pozn. PD3 – jinde by se také hodilo „Helenin“

Celkově pěkné, graf. úprava v pořádku, A-B

---

¹ Uvažovala jsem i nad „každá minuta dobrá“; já osobně používám oboje, ale bylo mi řečeno, že verze „drahá“ je pravděpodobně častější.

² Přidávám Helenino jméno, protože v české verzi nebylo bez přítomnosti zájmena na první pohled jasné, kdo se potřebuje plně soustředit.

³ Osobně jsem pro zachování jmen v překladech (i když samozřejmě záleží, o jakou publikaci se jedná), rozhodně v takovém románu, proto jsem v tomto případě nechala jméno bez koncovky -ová.

⁴ Zanechávám jméno i s netradiční koncovkou -u, které odráží, že jde o rumunské jméno, což se mi v tomto románu zdá podstatné.

⁵ Stejný případ jako v pozn. č. 2.